

Załącznik nr 3 do Zarządzenia
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie
z dnia.....2026 r. w sprawie ustanowienia
planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000
Ostoja Goleniowska PLH320013

Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000.

Lp.	Przedmiot ochrony	Zagrożenia		Opis zagrożenia
		Istniejące	Potencjalne	
1.	3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>	1) M01.02 Susze i zmniejszenie opadów; 2) K02 Ewolucja biocenotyczna, sukcesja; 3) E01 Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane; 4) H01.05 Rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem.		Ad. 1) Coraz częstsze występowanie epizodów suszy meteorologicznej i hydrologicznej prowadzi do obniżania się poziomu wód powierzchniowych i gruntowych. Szczególnie zauważalne w skutkach jest wysychanie płytkich zbiorników wodnych i starorzeczy również w tym obszarze. Ad. 2) Towarzysząca wysychaniu zbiorników wodnych przyspieszona sukcesja roślinności lądowej oraz zarastanie zbiorników, co dodatkowo przyspiesza ich degradację. Ad. 3) Obecność gospodarstwa rolnego z zabudową gospodarczą i mieszkalną w osadzie leśnej Owczarnia/k. Przybiernowa, w bezpośrednim sąsiedztwie zbiornika wodnego prawdopodobnie przyczyniła się do jego postępującej eutrofizacji. Presja ta może być związana z infiltracją zanieczyszczeń z zaplecza gospodarczego do wód powierzchniowych i gruntowych. Skutkiem tego jest wzrost żyzności wód, rozwój roślinności nitrofilnej oraz przyspieszone zarastanie zbiornika. Ad. 4) Wykorzystywanie zbiornika wodnego zlokalizowanego w bezpośrednim sąsiedztwie osady leśnej Owczarnia/k. Przybiernowa jako miejsca pojenia zwierząt gospodarczych, co wraz z innymi negatywnymi oddziaływaniami, powoduje eutrofizację zbiornika i niszczenie roślinności

				przybrzeżnej.
			1) J02.05 Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie; 2) E01 Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane.	Ad. 1) Potencjalna możliwość odwodnienia jednego ze zbiorników wodnych za pośrednictwem istniejącego, uregulowanego cieku. Ad. 2) Rozbudowa infrastruktury gospodarczej w osadzie leśnej Owczarnia/k. Przybiernowa i związana z nią zmiana w sposobie zagospodarowania w otoczeniu zbiornika wodnego, odprowadzanie ścieków, czy też pobór wody może prowadzić do dalszego pogarszania stanu siedliska wodnego oraz przyspieszenia procesów degradacyjnych.
2.	3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne	Nie określa się. Wszystkie płyty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		
3.	3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (<i>Ranunculion fluitantis</i>)	1) J02.05 Modyfikowanie funkcjonowania wód - ogólnie 2) A02.01 Intensyfikacja rolnictwa; 3) A07 stosowanie biocydów, hormonów i substancji chemicznych 4) A08 Nawożenie /nawozy sztuczne/ 5) A03 Koszenie/ścinanie trawy; 6) A04 Wypas; 7) A09 Nawadnianie;		Ad. 1) Prowadzenie wszelkich prac utrzymaniowych na ciekach wodnych (np. odmulanie, pogłębianie, prostowanie koryta, umacnianie brzegów, usuwanie roślinności wodnej i przybrzeżnej w tym zbiorowisk włosieniczników oraz innych gatunków roślin zanurzonych i o liściach pływających, mechaniczne oczyszczanie dna i brzegów), skutkujące przekształceniem naturalnej struktury koryta cieku oraz zaburzeniami naturalnej dynamiki hydromorfologicznej. Dodatkowo intensywne prace utrzymaniowe powodują wzrost mętności wody, uruchamianie osadów dennych oraz pogorszenie warunków świetlnych i tlenowych w cieku, co skutkuje pogorszeniem warunków siedliskowych dla roślinności wodnej oraz organizmów związanych z dnem rzeki, w tym bezkręgowców i ryb. Ad. 2), 3) i 4) Prowadzenie intensywnej gospodarki rolnej w bezpośrednim sąsiedztwie cieków wodnych lub w ich zlewni skutkujące spływami powierzchniowymi z pól uprawnych niosące ze sobą ładunek zanieczyszczeń (biogeny pochodzące z nawozów i pozostałości środków ochrony roślin). Dopływ tych substancji powoduje wzrost trofii wód, prowadząc do eutrofizacji, rozwoju glonów i roślinności nitrofilnej oraz

		8) M01 Zmiana czynników abiotycznych.	stopniowego wypierania charakterystycznych dla siedliska zbiorowisk roślin wodnych, w tym włosieniczników. Ad. 5) Ograniczanie lub usuwanie roślinności w strefie przybrzeżnej, np. w wyniku koszenia lub intensywnego użytkowania gruntów bezpośrednio przy korycie cieku. Prowadzi to do zmniejszenia roli naturalnej strefy buforowej, która w warunkach naturalnych ogranicza dopływ zanieczyszczeń i osadów do wód. Brak tej strefy sprzyja zwiększonemu dopływowi biogenów oraz materiału mineralnego, co powoduje zamulanie dna cieku i pogorszenie warunków siedliskowych dla roślinności zanurzonej. Ad. 6) Wypas zwierząt gospodarskich w bezpośrednim sąsiedztwie cieków prowadzi do wydeptywania i niszczenia roślinności brzegowej oraz naruszania struktury gleby. Skutkuje to zwiększoną erozją brzegów i dopływem do wód zawiesiny mineralnej oraz materii organicznej, co sprzyja zamulaniu dna cieku. Dodatkowo obecność zwierząt powoduje wprowadzanie do wód związków biogenych pochodzących z odchodów. Ad. 7) Pobór wód z cieków na potrzeby nawadniania upraw rolnych może prowadzić do zmniejszenia przepływu wody w korytach rzecznych, zwłaszcza w okresach niskich stanów wód i zwiększonego zapotrzebowania na wodę w rolnictwie. Ograniczenie przepływu powoduje spadek głębokości wody oraz lokalne spowolnienie jej przepływu, co pogarsza warunki hydrologiczne. Zmniejszenie ilości wody w ciekach sprzyja również nagrzewaniu się wody, pogorszeniu warunków tlenowych oraz zwiększonemu odkładaniu się osadów dennych. Ad. 8) Wyższa temperatura i zmiany przepływu obniżają poziom tlenu i prowadzą do przesuszania fragmentów dna, a zmiany pH mogą ograniczać rozwój roślin wodnych. W efekcie dochodzi do degradacji zbiorowisk włosieniczników, pogorszenia jakości wody i zmniejszenia powierzchni siedliska.
--	--	---------------------------------------	---

			1) J02 Spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych; 2) J02.07 Pobór wód z wód podziemnych; 3) F01.01 Intensywna hodowla ryb, intensyfikacja.	Ad. 1) i 2) Zmiany stosunków wodnych w zlewni cieków, w tym obniżanie się poziomu wody oraz pobór wód podziemnych, mogą prowadzić do zmniejszenia zasilania cieków i obniżenia przepływów. Skutkuje to spadkiem głębokości wody, okresowym przesuszaniem fragmentów koryt rzecznych oraz pogorszeniem warunków hydrologicznych niezbędnych do funkcjonowania siedliska. Ograniczenie przepływu wody sprzyja również zwiększonemu odkładaniu się osadów dennych, wzrostowi temperatury wody oraz pogorszeniu warunków tlenowych. W konsekwencji może dochodzić do zaniku lub ograniczenia płatów roślinności wodnej charakterystycznej dla siedliska, w tym zbiorowisk włosieniczników, oraz do stopniowej degradacji struktury i funkcji ekologicznych cieku. Ad. 3) Budowa nowych lub rozbudowa istniejących hodowli ryb może prowadzić do nadmiernego poboru wód powierzchniowych i podziemnych, powodując spadek przepływu i obniżenie poziomu wody w ciekach. Zmiany te pogarszają warunki hydrologiczne potrzebne dla roślinności zanurzonej, w tym zbiorowisk włosieniczników. Dodatkowo odprowadzanie wód z hodowli może zwiększać dopływ substancji biogennych i materii organicznej, sprzyjając eutrofizacji, rozwojowi glonów i degradacji siedliska. W dłuższej perspektywie może to ograniczać powierzchnię występowania charakterystycznej roślinności wodnej.
4.	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	1) M01.02 Susze i zmniejszanie opadów; 2) A02.01 Intensyfikacja rolnictwa; 3) I02 Problematiczne gatunki rodzime		Ad. 1) Zmiany klimatyczne, a w szczególności zmniejszenie sumy opadów oraz ich nierównomierny rozkład w czasie, prowadzą do okresowego przesuszania gleby i obniżenia wilgotności podłoża w obrębie łąk świeżych. Niedobór wody ogranicza rozwój roślin charakterystycznych dla siedliska 6510 i sprzyja sukcesji gatunków bardziej odpornych na suszę. W efekcie dochodzi do degeneracji łąk świeżych, które stopniowo przekształcają się w łąki ciepłolubne o uproszczonym składzie gatunkowym. Zanikają gatunki wymagające stałej wilgotności, a zwiększa się udział roślin typowych dla siedlisk suchych i termofilnych. Proces ten prowadzi do zmniejszenia różnorodności biologicznej oraz utraty części walorów przyrodniczych i ekologicznych siedliska.

				Ad. 2) Przeorywanie i mechaniczne dosiewanie tzw. gatunków szlachetnych traw prowadzi do niszczenia rodzimych gatunków łąk świeżych, zmiany struktury gleby i płatów roślinności oraz sprzyja przekształceniu siedliska w łąki ciepłolubne o uproszczonym składzie gatunkowym. Ad. 3) Ekspansja trzcinnika prostego <i>Calamagrostis epigejos</i> w obrębie łąk świeżych prowadzi do stopniowego wypierania roślin charakterystycznych dla siedliska 6510, zmniejszając jego różnorodność gatunkową. Dominacja tego gatunku przyspiesza zarastanie płatów i prowadzi do degradacji struktury siedliska oraz utraty jego wartości przyrodniczej.
			1) A03.03 Zaniechanie / brak koszenia 2) A02 Zmiana sposobu uprawy 3) E01 Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane 4) C03.02 Produkcja energii słonecznej 5) J02.01 Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.	Ad. 1) Zaniechanie koszenia łąk świeżych prowadziłyby do ich sukcesji w kierunku zarośli i roślinności kserotermicznej, co znacząco pogorszyłoby stan zachowania siedliska 6510. Regularne użytkowanie kośne jest niezbędne do utrzymania charakterystycznego składu gatunkowego i struktury roślinności, a jego brak prowadzi do degradacji siedliska i utraty gatunków charakterystycznych. Ad. 2) Przekształcenie łąk świeżych w użytki rolne, takie jak pola uprawne lub pastwiska, prowadzi do całkowitej utraty naturalnej roślinności i struktury siedliska 6510. Intensywne użytkowanie gleby powoduje degradację podłoża, spływ biogenów i zmniejszenie różnorodności gatunkowej. W efekcie charakterystyczne gatunki łąk świeżych zanikają, a siedlisko ulega trwałemu przekształceniu i utracie wartości przyrodniczej. Ad. 3) Potencjalna rozbudowa istniejącego gospodarstwa rolnego w okolicach wsi Miodowice, gdzie występują łąki świeże oraz przeznaczanie pod zabudowę pozostałych płatów siedliska w obszarze, stwarza ryzyko bezpośredniego niszczenia łąk świeżych i fragmentacji płatów. Zabudowa i związana z nią infrastruktura mogą prowadzić do zmiany stosunków wodnych, zwiększonego spływu powierzchniowego i degradacji gleby, co negatywnie wpływa na warunki rozwoju roślin charakterystycznych dla

				siedliska 6510. W dłuższej perspektywie może to skutkować utratą różnorodności biologicznej i trwałym przekształceniem płatów siedliska. Ad. 4) Potencjalna budowa farm solarnych bezpośrednio w granicach płatu siedliska w okolicach miejscowości Miodowice, jak również na pozostałych płatach łąk świeżych w obszarze, stwarza ryzyko całkowitego zniszczenia naturalnej roślinności łąk świeżych. Instalacje fotowoltaiczne i związana z nimi infrastruktura techniczna mogą prowadzić do zaburzenia stosunków wodnych, degradacji gleby oraz fragmentacji siedliska. W efekcie charakterystyczne gatunki łąk świeżych mogą zaniknąć, a siedlisko ulec trwałemu przekształceniu i utracie wartości przyrodniczej. Ad. 5) Istniejąca infrastruktura melioracyjna w sąsiedztwie płatu łąk świeżych w okolicy miejscowości Gorzęcino, w dolinie rzeki Stepnica, jak również innych płatów tego siedliska w obszarze może prowadzić do obniżania poziomu wód gruntowych i nadmiernego odwodnienia podłoża. W okresach suszy zwiększa to ryzyko przesuszania gleby, ograniczenia wilgotności niezbędnej dla roślin charakterystycznych dla siedliska 6510 oraz stopniowej degradacji płatu. Długotrwałe działanie tego czynnika może przyspieszać sukcesję w kierunku łąk ciepłolubnych o uproszczonym składzie gatunkowym.
5.	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		
6.	7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji	Nie określa się. Brak siedliska w obszarze.		
7.	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z	1) M01.02 Susze i mniejszanie opadów		Ad. 1) Zmiany w sumie opadów oraz ich nierównomierny rozkład w czasie prowadzą do okresowego przesuszania torfowiska, co ogranicza dostępność wody niezbędnej dla roślin charakterystycznych dla tych siedlisk. Niedobór wody sprzyja przyspieszonej sukcesji roślinności, zarastaniu torfowiska

	roślinnością z <i>Scheuchzeria-Caricetea</i>)	2) K02 Ewolucja biocenotyczna, sukcesja		przez gatunki bardziej odporne na suszę oraz degradacji torfu. W efekcie dochodzi do stopniowego zaniku siedliska, utraty jego różnorodności biologicznej i wartości przyrodniczej. Ad. 2) Zarastanie płatu torfowiska przez roślinność zaroślową i leśną jest nasilane zarówno przez występujące susze, które ograniczają wilgotność podłoża, jak i przez naturalny proces sukcesji ekologicznej. Wzrost krzewów i drzew prowadzi do zacienienia powierzchni torfowiska, zmiany warunków hydrologicznych i ograniczenia siedlisk dla gatunków charakterystycznych dla torfowisk przejściowych. Skutkiem jest stopniowa degradacja siedliska, zmniejszenie jego różnorodności biologicznej oraz ryzyko trwałego zaniku naturalnej roślinności torfowiskowej.
			1) U Nieznane zagrożenie lub nacisk.	Ad. 1) Podczas sporządzania dokumentacji do planu zadań ochronnych nie zidentyfikowano zagrożeń potencjalnych dla jedynego płatu siedliska występującego w obszarze objętym planem.
8.	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		
9.	7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	Nie określa się. Brak siedliska w obszarze.		
10.	9110 Kwaśne buczyny (<i>Luzulo-Fagetum</i>)	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		
11.	9130 Żyzne buczyny (<i>Dentario glandulosae Fagenion</i> , <i>Galio odorati-Fagenion</i>)	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		

12.	9160 Grąd subatlantycki (<i>Stellario-Carpinetum</i>)	1) B02.04 Usuwanie martwych i umierających drzew		Ad. 1) Usuwanie starych i obumierających drzew oraz wywrotów i złomów prowadzi do znacznego ograniczenia zasobów „martwego drewna”, które jest kluczowym elementem siedliska. Niedobór martwego drewna zmniejsza dostępność siedlisk dla licznych organizmów saproksylicznych, w tym grzybów, bezkręgowców i niektórych gatunków ptaków i ssaków. W konsekwencji proces ten prowadzi do degradacji struktury siedliska, spadku jego różnorodności biologicznej i ograniczenia funkcji ekologicznych lasu.
		2) E03.01 Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych		Ad. 2) Zalegające odpady w jednym z płatów siedliska przylegającego do wsi Bodzęcin prowadzą do zanieczyszczenia gleby i wód gruntowych, zaburzając naturalne warunki siedliskowe grądu. Nagromadzenie odpadów sprzyja degradacji roślinności i zmniejsza różnorodność gatunkową, wpływając negatywnie na funkcje ekologiczne lasu.
		3) I01 Obce gatunki inwazyjne		Ad. 3) Obecność obcych gatunków inwazyjnych, takich jak czeremcha amerykańska <i>Prunus serotina</i> i niecierpek drobnokwiatowy <i>Impatiens parviflora</i> , w grądzie prowadzi do wypierania rodzimych gatunków drzew, krzewów i runa leśnego charakterystycznych dla siedliska 9160. Gatunki te zmieniają strukturę i funkcjonowanie lasu, ograniczając różnorodność biologiczną oraz utrudniając regenerację naturalnej roślinności.
			1) B02. Gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasów i plantacji	Ad. 1) Potencjalna wycinka lasu w obrębie grądu może prowadzić do utraty dojrzałych drzew i zaburzenia naturalnej struktury siedliska.
13.	9190 Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>)	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		
14.	91D0 Bory i lasy bagienne (<i>Vaccinio uliginosi</i> <i>Betuletum pubescentis</i> , <i>Vaccinio uliginosi Pinetum</i> , <i>Pino mugo-Sphagnetum</i> , <i>Sphagno girgensohnii</i> -	Nie określa się. Wszystkie płaty siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem.		

	<i>Piceetum</i>) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne			
15.	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>) i olsy źródliskowe	1) M01.02 Susze i zmniejszanie opadów		Ad. 1) Zmiany w wielkości opadów prowadzą do obniżenia poziomu wód gruntowych, które są kluczowe dla utrzymania wilgotności podłoża w łęgach. Niedobór wody ogranicza rozwój roślinności typowej dla tego siedliska, sprzyja degradacji torfu i organicznej warstwy gleby oraz może prowadzić do stopniowej utraty różnorodności biologicznej i funkcji ekologicznych łęgów.
			1) B02. Gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasów i plantacji 2) B02.04 Usuwanie martwych i umierających drzew 3) J02 Spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych.	Ad. 1) Potencjalna wycinka lasu w obrębie łęgów może prowadzić do utraty dojrzałych drzew i zmniejszenia udziału starszych klas wieku, co pogarsza stan ochrony siedliska. Zmiana struktury wiekowej lasu ogranicza różnorodność biologiczną i dostępność siedlisk dla gatunków zależnych od dojrzałej roślinności, osłabiając funkcje ekologiczne łęgu. Ad. 2) Usuwanie starych i obumierających drzew oraz wywrotów i złomów w łęgach ogranicza zasoby „martwego drewna”, które są kluczowe dla funkcjonowania siedliska. Niedobór martwego drewna zmniejsza dostępność siedlisk dla organizmów saproksylicznych i prowadzi do degradacji struktury oraz różnorodności biologicznej łęgu. Ad. 3) Zmiany warunków hydrologicznych w skali krajobrazu, w tym melioracje i regulacje rzek, mogą prowadzić do obniżenia poziomu wód gruntowych niezbędnych dla łęgów. W efekcie dochodzi do przesuszania podłoża, ograniczenia rozwoju roślinności charakterystycznej dla siedliska oraz stopniowej degradacji jego struktury i różnorodności biologicznej.
16.	1042 zalotka większa <i>Leucorrhinia pectoralis</i>	1) M01.02 Susze i zmniejszenie opadów 2) K02 Ewolucja biocenotyczna, sukcesja		Ad. 1) Zmiany klimatyczne prowadzą do wysychania niewielkiego zbiornika w dolinie Gowienicy, położonego między miejscowością Żychlikowo a osadą Biebrówek, który stanowi ważne miejsce łęgowe dla zalotki większej. Obniżenie poziomu wody ogranicza dostępność siedlisk dla rozmnażania i żerowania tego gatunku, zwiększając ryzyko spadku jego populacji w tym obszarze.

				Ad. 2) Powolny zanik zbiornika w dolinie Gowienicy, spowodowany suszą, prowadzi do stopniowej sukcesji roślinności – w miejscu wody rozwija się roślinność szuwarowa i trawiasta, a strefy otwartej wody ulegają zarośnięciu. Zmiana struktury biocenotycznej zbiornika ogranicza dostępność otwartych siedlisk łęgowych i żerowisk dla zalotki większej, zwiększając ryzyko spadku lokalnej populacji gatunku.
			1) U Nieznane zagrożenie lub nacisk.	Ad. 1) Podczas sporządzania dokumentacji do planu zadań ochronnych nie zidentyfikowano zagrożeń potencjalnych dla jedynego stanowiska gatunku występującego w obszarze objętym planem.
17.	1060 czerwonończyk nieparek <i>Lycaena dispar</i>	1) A03.03 Zaniechanie/brak koszenia; 2) K02.01 Zmiana składu gatunkowego (sukcesja); 3) M01.02 Susze i zmniejszenie opadów; 4) J02.01 Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie; 5) A03.01 Intensywne koszenie lub intensyfikacja.		Ad. 1) i 2) Powolne zarastanie łąk drzewami i krzewami – siedlisk czerwonończyka nieparka – prowadzi do stopniowego zaniku roślin żywicielskich i zmiany struktury roślinności. W dłuższej perspektywie może to spowodować opuszczanie tych fragmentów ostoi przez gatunek i ograniczenie jego lokalnej populacji. Ad. 3) i 4) Osuszanie terenu, spowodowane nieprawidłowo prowadzonymi zabiegami melioracyjnymi oraz nasilającą się w ostatnich latach suszą, prowadzi do obniżenia wilgotności gleby i zmian w strukturze roślinności łąk, będących siedliskiem czerwonończyka nieparka. Skutkiem tych procesów jest ograniczenie dostępności roślin żywicielskich (z rodz. <i>Rumex</i>) i miejsc rozwoju larw, co zwiększa ryzyko spadku lokalnej populacji gatunku. Ad. 5) Zbyt szybkie koszenie łąk prowadzi do ubytku roślin żywicielskich w kluczowym okresie rozwoju larw i dorosłych osobników czerwonończyka nieparka. W rezultacie ogranicza to możliwości żerowania i rozmnażania gatunku, zwiększając ryzyko spadku jego lokalnej populacji.
			1) J03.02 Antropogeniczne zmniejszenie spójności siedlisk 2) E01.03 Zabudowa rozproszona	Ad. 1) Antropogeniczne działania prowadzące do zmniejszenia spójności siedlisk mogą powodować fragmentację i izolację fragmentów łąk, które stanowią miejsca bytowania czerwonończyka nieparka. W efekcie dochodzi do zaniku siedlisk, ograniczenia możliwości przemieszczania się osobników oraz zwiększenia ryzyka lokalnego spadku populacji gatunku.

				Ad. 2) Postępująca urbanizacja prowadzi do przekształcania łąk i naturalnych siedlisk czerwonończyka nieparka w tereny zabudowane, co powoduje ich trwałe zniknięcie. Utrata tych obszarów ogranicza dostępność roślin żywicielskich i miejsc rozwoju larw, zwiększając ryzyko spadku lokalnej populacji gatunku.
18.	1081 pływak szerokobrzegi <i>Dityscus latissimus</i>	Nie określa się. Brak gatunku i jego siedlisk w obszarze.		
19.	1082 kreślinek nizinny <i>Graphoderus bilineatus</i>	Nie określa się. Brak gatunku i jego siedlisk w obszarze.		
20.	1099 minóg rzeczny <i>Lampetra fluviatilis</i>	1) J02.05 Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie; 2) J02.05.05 Niewielkie projekty hydroenergetyczne, jazy; 3) H01.05 Rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem; 4) E03.01 Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych / obiektów rekreacyjnych; 5) H01.03 Inne zanieczyszczenie wód		Ad. 1) Prowadzenie wszelkich prac utrzymaniowych na ciekach wodnych (np. odmulanie, pogłębianie, prostowanie koryta, umacnianie brzegów, usuwanie roślinności wodnej i przybrzeżnej, mechaniczne oczyszczanie dna i brzegów) stanowi istotne zagrożenie dla minoga rzecznego. Działania te prowadzą do przekształcenia naturalnej struktury koryta cieku oraz zaburzeń dynamiki hydromorfologicznej, co bezpośrednio wpływa na pogorszenie warunków bytowania i rozrodu tego gatunku. Szczególnie niekorzystne jest niszczenie i zubożenie osadów dennych, które stanowią kluczowe siedlisko larw minoga, bytujących w miękkim, drobnym substracie dennym. Intensywne prace utrzymaniowe powodują wzrost mętności wody oraz uruchamianie osadów, co może prowadzić do zasypywania lub wypłukiwania larw, a także ograniczenia dostępności tlenu w osadach. Dodatkowo usuwanie naturalnej roślinności oraz przekształcenia koryta ograniczają dostępność odpowiednich mikrosiedlisk, w tym miejsc tarliskowych o zróżnicowanym przepływie i odpowiednim uziarnieniu dna. W efekcie dochodzi do pogorszenia warunków siedliskowych, spadku przeżywalności larw oraz ograniczenia sukcesu rozrodczego populacji minoga rzecznego. Ad. 2) Istniejące przegrody na rzekach Gowienicy i Wołczenicy zmieniają naturalny charakter cieków i jednocześnie tworzą bariery dla migracji minogów, z których część jest niemożliwe do pokonania. W efekcie

		powierzchniowych ze źródeł punktowych.		wykluczają one zasiedlenie większości obszaru dorzecza przez minoga rzeczny. Ad. 3) Dopływ biogenów i substancji chemicznych do wód powierzchniowych i podziemnych pochodzących z działalności rolniczej i gospodarki leśnej negatywnie wpływających na jakość wód. Ad. 4) i 5) Dopływ zanieczyszczeń i biogenów z terenów zurbanizowanych pochodzących z nieszczelnych szamb oraz niedostatecznie oczyszczonych ścieków z nieprawidłowo funkcjonujących oczyszczalni ścieków pogarszających jakość wód. Pogorszenie jakości wody prowadzi do deficytów tlenowych oraz degradacji osadów dennych, co negatywnie wpływa na przeżywalność larw minoga rzeczny oraz ogranicza dostępność odpowiednich siedlisk do ich rozwoju.
			1) F01.01 Intensywna hodowla ryb; 2) F02.03 Wędkarstwo.	Ad. 5) Intensywna hodowla ryb, w tym budowa nowych lub rozbudowa istniejących obiektów, stanowi potencjalne zagrożenie dla minoga rzeczny poprzez nadmierny pobór wód, prowadzący do obniżenia przepływów i pogorszenia warunków hydrologicznych w ciekach. Odprowadzanie wód z hodowli skutkować może dopływem biogenów, materii organicznej oraz substancji chemicznych, co sprzyja eutrofizacji, deficytom tlenowym i degradacji osadów dennych – kluczowych dla rozwoju larw minoga. Dodatkowo istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na dzikie populacje oraz negatywnego wpływu osobników hodowlanych, w tym gatunków obcych. W efekcie dochodzi do pogorszenia warunków siedliskowych, ograniczenia sukcesu rozrodczego oraz spadku liczebności populacji minoga rzeczny. Ad. 1) Możliwa presja ze strony wędkarzy może prowadzić do przypadkowego wyławiania minogów oraz niszczenia ich naturalnych siedlisk, zwłaszcza w miejscach tarła. W dłuższej perspektywie takie działania mogą ograniczać rozmnażanie gatunku i przyczyniać się do spadku jego lokalnej populacji.

21.	1166 traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>	Nie określa się. Wszystkie stanowiska gatunku znajdują się poza obszarem objętym planem.		
22.	1355 wydra <i>Lutra lutra</i>	1) U Nieznane zagrożenie lub nacisk.		Ad. 1) Podczas sporządzania dokumentacji do planu zadań ochronnych nie zidentyfikowano zagrożeń istniejących dla stanowisk gatunku występujących w obszarze objętym planem.
			1) D01.02. autostrady Drogi, 2) G05.11 Śmierć lub uraz w wyniku kolizji 3) J02.03 Zmniejszanie lub utrata określonych cech siedliska	Ad. 1) i 2) Sąsiedztwo dróg lokalnych, które mogą przecinać szlaki migracji wydry, stwarza ryzyko kolizji z pojazdami. Natomiast w przypadku dróg ekspresowych przecinających rzekę Gowienicę w dwóch miejscach i Stepnicę w jednym, sposób ich budowy – wysoko położone mosty i szerokie przejścia pod nimi – obecnie nie wskazuje na istotne zagrożenie kolizją. Ad. 3) Rozwój zabudowy, w tym rekreacyjnej i zagospodarowanie brzegów zbiorników wodnych może ograniczyć dostępność siedlisk dla wydry.
23.	4038 czerwńczyk fioletek <i>Lycaena helle</i>	Nie określa się. Brak gatunku i jego siedlisk w obszarze.		